

2- PROCEDIMENT LEGISLATIU COMÚ

2.1 Projectes de llei

Edicte

La Sindicatura, en la seva reunió del dia 21 de juny del 2016, ha examinat el document que li ha tramès el M. I. Sr. Cap de Govern, registrat en data 17 de juny del 2016, sota el títol **Projecte de llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal** i, exercint les competències que li atribueix el Reglament del Consell General en els articles que es citaran, ha acordat:

1. D'acord amb els articles 18.1.d) i 82, admetre a tràmit aquest escrit, sota la qualificació de Projecte de llei i procedir a la seva tramitació com a tal, sota el procediment d'urgència.
2. D'acord amb l'article 79, habilitar els dies del període entre sessions als efectes determinats d'aquest procediment d'urgència per poder presentar esmenes.
3. D'acord amb l'article 92.2, ordenar la seva publicació i obrir un període de set dies i mig per a la presentació d'esmenes. Aquest termini finalitza el dia 4 de juliol del 2016, a les 13.30h.

Tot el que es fa públic per a general coneixement i efectes.

Casa de la Vall, 21 de juny del 2016

Mònica Bonell Tuset
Subsídica General

Projecte de llei d'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal

Exposició de motius

El 12 de febrer del 2016 el ministre de Finances va signar el Protocol modificatiu de l'Acord entre la Comunitat Europea i el Principat d'Andorra relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes en la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

La modificació de l'Acord comporta l'intercanvi automàtic d'informació entre els estats membres de la Unió Europea i el Principat d'Andorra amb aplicació de l'estàndard comú de l'Organització per a la Cooperació i el Desenvolupament Econòmic (OCDE) de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes

financers (*Common Reporting Standard OECD - CRS*).

Es desitja així millorar el compliment fiscal internacional sobre la base de l'intercanvi automàtic recíproc d'informació subjecte a una certa confidencialitat i altres proteccions, incloent-hi disposicions que limiten l'ús de la informació intercanviada i aplicant les lleis i pràctiques respectives de protecció de dades en el tractament de les dades personals intercanviades.

En compliment de l'Acord, el Principat d'Andorra i els estats membres de la Unió Europea han de disposar (i) de salvaguardes adequades per garantir que la informació intercanviada es mantingui confidencial i s'empri únicament per a les finalitats i per les persones o autoritats implicades en la determinació, la recaptació o el cobrament dels impostos, en els procediments declaratius o executius en matèria fiscal, en la resolució de recursos en matèria fiscal, o la seva supervisió, així com per a altres finalitats autoritzades: i (ii) de la infraestructura per a un intercanvi d'informació efectiu. Aquesta Llei regula el marc jurídic necessari per acomplir aquests compromisos i deroga la Llei 11/2005, del 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell, en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos.

Amb data 5 de novembre del 2013, l'ambaixadora d'Andorra a França va signar l'adhesió al Conveni multilateral del Consell d'Europa i de l'OCDE relatiu a l'assistència administrativa mútua en matèria fiscal (Conveni multilateral OCDE).

L'article 6 del Conveni multilateral OCDE estableix la possibilitat d'efectuar intercanvi automàtic d'informació amb altres estats part amb aplicació de l'estàndard comú de l'OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers. Aquest intercanvi automàtic d'informació requereix necessàriament un acord previ de caràcter bilateral o multilateral entre autoritats competents, sobre el procediment a seguir i l'objecte de l'intercanvi.

L'Acord multilateral d'intercanvi automàtic d'informació en matèria tributària entre autoritats competents (Multilateral Competent Authority Agreement - MCAA), signat per la secretària d'Estat d'Afers Financers Internacionals en data 3 de desembre del 2015, constitueix l'instrument multilateral per al possible intercanvi automàtic d'informació amb els estats part del Conveni multilateral OCDE en aplicació del seu article 6. L'intercanvi d'informació automàtica amb aquests

estats requereix que els estats compleixin els requisits que preveu el mateix MCAA i que reproduïx la disposició final primera d'aquesta Llei. Es necessita igualment una valoració de les relacions bilaterals amb el Principat d'Andorra i de l'estabilitat política del país, del respecte pels drets humans i dels principis de l'Estat de dret.

Addicionalment, el Ministeri de Finances pot concloure acords bilaterals amb altres estats part del Conveni multilateral OCDE, al marge de l'instrument multilateral que constitueix l'MCAA. L'intercanvi d'informació automàtica amb aplicació d'acords bilaterals requereix igualment que els estats compleixin els requisits exigits per aquesta Llei.

La Llei es compon de deu articles, una disposició transitòria, una disposició derogatòria, tres disposicions finals, l'annex I –que conté les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers– i l'annex II – que conté normes complementàries.

A fi de garantir el compliment dels compromisos assolits mitjançant la ratificació dels acords internacionals relatius a l'intercanvi automàtic d'informació, la Llei estableix que les obligacions de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers tenen la naturalesa d'obligacions tributàries. La comprovació del compliment d'aquestes obligacions es regeix per les normes sobre actuacions i procediments tributaris que regula la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari i, en particular, sobre els procediments de gestió i d'inspecció tributària.

Es tipifica com a infracció tributària especial la conducta consistent a adoptar pràctiques dirigides a eludir els procediments de comunicació d'informació i de diligència deguda que estableix aquesta Llei. Mitjançant aquesta infracció s'acompleix la secció IX de les normes OCDE de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers, reforçant l'efecte dissuasiu de les normes que impedeixen l'adopció de pràctiques elusives al marge d'aquesta Llei.

Els terminis per a la primera comunicació automàtica d'informació relativa a comptes preexistents en aplicació de l'Acord amb la Unió Europea o en aplicació del Conveni multilateral OCDE es vinculen als terminis per a la identificació de comptes preexistents que regulen la secció III i la secció V de l'annex I d'aquesta Llei.

Capítol primer. Disposicions generals

Article 1. Objecte i àmbit d'aplicació

Aquesta Llei regula l'intercanvi automàtic d'informació en matèria fiscal entre el Principat

d'Andorra i altres estats en el marc dels acords i convenis internacionals següents:

a) Acord entre la Unió Europea i el Principat d'Andorra relatiu a l'intercanvi automàtic d'informació de comptes financers per millorar el compliment tributari internacional, signat el 12 de febrer del 2016.

b) Altres convenis o acords internacionals que estableixin un intercanvi automàtic d'informació de comptes financers entre altres estats i el Principat d'Andorra amb aplicació de l'estàndard comú OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers.

Article 2. Definicions

Les disposicions d'aquesta Llei s'interpreten d'acord amb les definicions contingudes a la secció VIII de l'annex I. L'annex I i l'annex II formen part integral d'aquesta Llei i estableixen normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers a institucions financeres andorranes.

Article 3. Institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació

1. Les institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació estan subjectes a les obligacions de comunicació relatives a la informació sobre comptes financers, en els termes que estableixen el articles i els annexos d'aquesta Llei, quan les persones físiques o entitats titulars del compte, o les persones físiques que exerceixen el control d'ENF passives titulars del compte, són residents fiscals en:

a) Un estat membre de la Unió Europea; o

b) Un estat amb el qual és aplicable un acord o un conveni que estableix un intercanvi automàtic d'informació amb aplicació de l'estàndard comú OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers.

2. Són institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació les entitats residents a Andorra i les sucursals d'entitats no residents situades a Andorra, definides a l'apartat A de la secció VIII de l'annex I d'aquesta Llei, i, en particular, les entitats asseguradores i les entitats operatives del sistema financer següents, regulades per la Llei 7/2013, del 9 de maig, sobre el règim jurídic de les entitats operatives del sistema financer andorrà, i altres disposicions que regulen l'exercici de les activitats financeres al Principat d'Andorra:

a) Entitats bancàries;

b) Societats financeres d'inversió;

- c) Agències financeres d'inversió;
- d) Societats gestores de patrimonis;
- e) Societats gestores d'organismes d'inversió col·lectiva en actius financers.

3. El Ministeri de Finances ha d'aprovar els criteris per evitar duplicitats en la comunicació d'informació respecte a un mateix compte financer per raó de l'actuació de més d'una institució financera andorrana obligada a comunicar informació com a dipositari, custodi o entitat d'inversió.

Article 4. Institucions financeres andorranes no obligades a comunicar informació

1. Són considerades institucions financeres andorranes no obligades a comunicar informació les institucions financeres definides a l'apartat B de la secció VIII de l'annex I d'aquesta Llei residents a Andorra i, en particular, les següents:

- a) El Principat d'Andorra i la seva Administració pública:
 - El Govern i els òrgans posats sota la seva direcció;
 - Els comuns i quarts i els òrgans que en depenen;
 - Els organismes autònoms o les entitats parapúbliques.
- b) L'Institut Nacional Andorrà de Finances (INAF);
- c) La Caixa Andorrana de Seguretat Social (CASS);
- d) L'Agència Estatal de Resolució d'Entitats Bancàries (AREB);
- e) El Fons de reserva de jubilació.

2. El Ministeri de Finances pot designar altres entitats com a institucions financeres no obligades a comunicar informació en la mesura que aquestes entitats presentin un baix risc de ser utilitzades amb la finalitat d'evadir impostos i que tinguin característiques substancialment similars a qualsevol de les entitats descrites a l'apartat B.1, lletres a) i b), de la secció VIII de l'annex I d'aquesta Llei o de l'acord o conveni internacional aplicable.

Article 5. Comptes exclosos

1. Són comptes exclosos de les obligacions de comunicació d'informació els definits a l'apartat C.17 de la secció VIII de l'annex I d'aquesta Llei i, en particular, els següents:

- a) Els comptes vinculats a contractes d'assegurança o a qualsevol altra modalitat contractual que instrumentin plans de pensions i altres instruments de previsió social amb les característiques regulades a l'article 7 del Reglament d'aplicació de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques, quan compleixin algun dels requisits següents:

(i) Les aportacions anuals no poden excedir 50.000 dòlars estatunidencs; o

(ii) L'aportació màxima al compte al llarg de tota la vida de l'aportant no pot excedir un milió de dòlars estatunidencs; en cada cas s'apliquen les normes sobre agregació de comptes i de conversió de moneda establertes a la secció VII, apartat C, de l'annex I d'aquesta Llei.

Les institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació han de fer saber anualment al Ministeri de Finances les aportacions totals realitzades a aquests comptes i han de presentar un informe d'una entitat auditora externa en els termes que estableix l'apartat 3 de l'article 24 del Reglament d'aplicació de la Llei 5/2014, del 24 d'abril, de l'impost sobre la renda de les persones físiques. La forma i el termini de la comunicació es determinen mitjançant decret.

b) Els comptes vinculats a contractes d'assegurança o a qualsevol altra modalitat contractual que instrumenti productes d'estalvi per a fins diferents de la jubilació quan compleixin els requisits següents:

(i) Que el producte d'estalvi estigui vinculat a finalitats assistencials, educatives o socials, relatives a:

- Situacions d'atur o d'agreujament significatiu i perdurable en el temps de l'economia familiar per causa aliena a la voluntat del prenedor, sigui per increment de les despeses, sigui per disminució dels ingressos corrents;

- Accidents, invalidesa o malalties en general;

- La formació del titular del compte o dels seus familiars;

- L'adquisició d'un habitatge.

(ii) Els reintegraments del compte han d'estar condicionats contractualment al compliment de circumstàncies específiques relacionades amb la finalitat del producte d'estalvi o estar subjectes a penalitzacions si es realitzen abans; i

(iii) Les aportacions anuals no poden excedir 50.000 dòlars estatunidencs; a aquest efecte, s'apliquen les normes sobre agregació de comptes i de conversió de moneda establertes a la secció VII, apartat C, de l'annex I d'aquesta Llei.

Els rendiments que generin els productes d'estalvi que compleixin aquests requisits es consideren rendes de capital mobiliari exemptes de tributació, en aplicació dels articles 13 i 15 de la Llei 94/2010, del 29 de desembre, de l'impost sobre la renda dels no-residents fiscals.

2. A l'efecte del subapartat C.17.g) de la secció VIII de l'annex I d'aquesta Llei, tenen la consideració d'exclosos els comptes financers següents:

a) Comptes inactius amb saldo que no excedeixi 1.000 dòlars estatunidencs. Un compte és inactiu si:

(i) El titular del compte no ha realitzat cap transacció referida al compte o a un altre compte que posseeix a la mateixa institució financera en els tres anys previs;

(ii) El titular del compte no ha contactat amb la institució financera amb referència al compte o a un altre compte de la seva titularitat a la mateixa institució financera en els sis anys previs;

(iii) El compte és tractat com un compte inactiu sota els procediments operatius ordinaris de la institució financera;

(iv) En el cas d'un contracte d'assegurança amb valor de rescat, la institució financera no ha contactat amb el titular del compte amb referència al compte o a un altre compte del qual és titular a la mateixa institució financera en els sis anys previs.

b) Comptes corrents operatius destinats exclusivament a cobrir pagaments vinculats a la titularitat o l'ús d'un habitatge situat al Principat d'Andorra, en els termes següents:

(i) Que el saldo mitjà anual del compte no superi 10.000 dòlars estatunidencs;

(ii) Que el compte es faci servir per a la domiciliació de rebuts de consums (electricitat, aigua, calefacció, entre d'altres) i altres pagaments.

c) Comptes de custòdia en els quals es dipositen exclusivament títols de deute públic emès pel Govern d'Andorra o altres institucions públiques andorranes amb un saldo mitjà anual que no superi 50.000 dòlars estatunidencs.

3. El Ministeri de Finances pot designar altres comptes financers com a comptes exclosos sempre que presentin un risc baix de ser utilitzats amb la finalitat d'evadir impostos i tinguin característiques similars a qualsevol dels comptes descrits a l'apartat C.17, lletres a) a f), de l'annex I d'aquesta Llei.

Article 6. Lloc, forma i termini de la comunicació automàtica d'informació

1. La comunicació d'informació a què fa referència la secció I de l'annex I d'aquesta Llei té caràcter anual i s'efectua de manera telemàtica fins al 30 de juny següent a l'any natural a què es refereix la comunicació d'informació, en la forma, el lloc i el termini que es determinin mitjançant decret del Ministeri de Finances.

2. El Ministeri de Finances transmet la informació requerida a les autoritats competents dels estats corresponents en el termini que estableixi l'acord o el conveni internacional aplicable.

Article 7. Intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia

1. El Ministeri de Finances intercanvia, amb la sol·licitud prèvia de les autoritats competents, informació que sigui **previsiblement rellevant** per a l'aplicació de l'acord o el conveni internacional que correspongui o per a l'administració o l'execució de les lleis nacionals relatives als impostos de tota classe i denominació de l'estat sol·licitant o de les seves subdivisions polítiques o autoritats locals, en la mesura que la imposició en virtut de les dites lleis nacionals no sigui contrària a un conveni per evitar la doble imposició entre Andorra i l'estat de què es tracti.

2. L'intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia s'efectua en els termes i les condicions que estableix la Llei 3/2009, del 7 de setembre, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia.

Article 8. Confidencialitat i protecció de dades

1. Tota informació comunicada o obtinguda en el marc d'acords o convenis internacionals que estableixin un intercanvi d'informació de comptes financers entre altres estats i el Principat d'Andorra es considera confidencial i ha de protegir-se de la mateixa manera que l'obtinguda en virtut de la legislació nacional de cada estat i, en la mesura necessària per a la protecció de les dades personals, de conformitat amb la legislació nacional aplicable i les salvaguardes que pugui especificar l'estat que comuniqui la informació en aplicació de la seva legislació interna.

2. La informació tractada de conformitat amb aquesta Llei es conserva durant un període de temps no superior al necessari per aconseguir les finalitats dels acords o convenis internacionals aplicables i, en qualsevol cas, no superior al termini de prescripció de les obligacions tributàries que estableix la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari.

3. La informació pot ser revelada únicament a les persones o autoritats, inclosos els tribunals i òrgans administratius o de supervisió, encarregades de la determinació, la recaptació o el cobrament dels impostos d'Andorra o de l'estat corresponent, dels procediments declaratius o executius relatius a aquests impostos o de la resolució dels recursos relatius als mateixos impostos. La utilització de la informació està reservada únicament a aquestes finalitats i a aquestes persones, que poden revelar-la únicament en un procediment públic davant un tribunal o en una decisió judicial que tingui relació amb els impostos concernits.

Capítol segon. Altres disposicions

Article 9. Règim de comprovació

1. Les obligacions de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers que estableix aquesta Llei tenen la naturalesa d'obligacions tributàries. La comprovació del seu compliment està subjecta a les normes sobre actuacions i procediments tributaris que regula el capítol segon del títol III de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari i, en particular, als procediments de gestió i d'inspecció tributària.

2. Les institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació han de presentar anualment al Ministeri de Finances un informe d'una entitat auditora externa sobre el compliment de les obligacions d'aquesta Llei. Aquest informe es presenta durant el segon semestre natural posterior al termini que estableix l'article 7 d'aquesta Llei per a la comunicació automàtica d'informació sobre comptes financers. Per a les institucions financeres que disposin d'auditors externs, l'informe el poden fer els mateixos auditors externs amb el vistiplau previ del Ministeri de Finances.

El Ministeri de Finances pot sol·licitar la informació complementària i els aclariments que consideri oportuns sobre el contingut de l'informe de l'entitat auditora.

Article 10. Règim sancionador

1. L'incompliment de les obligacions de comunicació i diligència deguda que estableix aquesta Llei és una infracció del deure de subministrar dades, informes o antecedents amb transcendència tributària, en els termes que estableix la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 127 de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari. La quantificació de les sancions es determina en els termes que estableix la lletra c) de l'apartat 2 de l'article 128 de la mateixa Llei.

2. L'adopció de pràctiques dirigides a eludir els procediments de comunicació d'informació i de diligència deguda que estableix aquesta Llei és una infracció tributària especial sancionada amb multa de fins a 250.000 euros. Les sancions es graduen de conformitat amb tots o alguns dels criteris següents:

- El grau de culpabilitat del subjecte infractor;
 - La gravetat i la durada del fet;
 - Les sancions fermes en via administrativa que li hagin estat imposades durant els últims cinc anys.
3. El règim sancionador que regula aquesta Llei es complementa amb les disposicions del títol IV de la Llei 21/2014, del 16 d'octubre, de bases de l'ordenament tributari, relatiu a la potestat

sancionadora i, subsidiàriament, pel Codi de l'Administració, del 29 de març de 1989. La competència per tramitar l'expedient sancionador i imposar sancions correspon en tot cas al Ministeri de Finances.

Disposició transitòria única. Terminis per a la primera comunicació automàtica d'informació relativa a comptes preexistents

La primera comunicació automàtica d'informació a què es refereix l'article 6 d'aquesta Llei, relativa a comptes preexistents, s'efectua un cop transcorreguts els terminis màxims de revisió que estableixen la secció III i la secció V de l'annex I d'aquesta Llei, en els terminis següents:

- Comptes preexistents de major valor amb titularitat de persona física: fins al 30 de juny del 2018;
- Comptes preexistents de menor valor amb titularitat de persona física: fins al 30 de juny del 2019;
- Comptes preexistents amb titularitat d'entitats: fins al 30 de juny del 2019.

Disposició derogatòria única. Derogació de la Llei 11/2005, del 13 de juny, i règim transitori

1. Es deroga la Llei 11/2005, del 13 de juny, d'aplicació de l'Acord entre el Principat d'Andorra i la Comunitat Europea relatiu a l'establiment de mesures equivalents a les previstes a la Directiva 2003/48/CE del Consell en matèria de fiscalitat dels rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos, amb el règim transitori següent:

- Les obligacions dels agents pagadors regulades a la Llei 11/2005, relatives als rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos realitzats fins al 31 de desembre del 2016, seguiran sent aplicables el 2017 en els terminis establerts reglamentàriament;
- L'obligació de transferència del Principat d'Andorra als estats membres de la Unió Europea regulada a la disposició addicional primera de la Llei 11/2015, relativa als rendiments de l'estalvi en forma de pagament d'interessos realitzats fins al 31 de desembre del 2016, seguirà sent aplicable el 2017;
- L'intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia que regula el capítol cinquè de la Llei 11/2005 és aplicable a les sol·licituds referides a les conductes definides al seu article 12 anteriors a l'entrada en vigor d'aquesta Llei.

2. El deure de secret establert a l'article 11 de la Llei 11/2005 es manté amb posterioritat a aquesta derogació normativa.

Disposició final primera. Intercanvi automàtic d'informació en aplicació del Conveni multilateral OCDE

1. El Ministeri de Finances, com a autoritat competent i en aplicació del procediment que estableix l'article 7 de l'MCAA, comunica al Secretariat de l'OCDE que en coordina l'aplicació els estats amb els quals té intenció d'intercanviar automàticament informació amb aplicació de l'estàndard comú OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers.

L'intercanvi automàtic d'informació amb aquests estats requereix que els estats compleixin els requisits que preveu el mateix MCAA i que es reproduïen a continuació com a part integral d'aquesta Llei:

- a) Que estigui en vigor la legislació necessària per aplicar l'estàndard comú OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers, precisant la data d'efecte pertinent en relació amb els comptes preexistents, els comptes nous, i per a l'aplicació o la conclusió dels procediments de comunicació i de diligència deguda;
- b) Que siguin aplicables un o més mètodes de transmissió de dades compatibles amb el sistema de transmissió de dades emprat pel Principat d'Andorra;
- c) Disposar de mesures adequades per garantir la confidencialitat requerida i que es compleixin els estàndards per a la protecció de dades.

Es requereix igualment una valoració de les relacions bilaterals amb el Principat d'Andorra i de l'estabilitat política del país, del respecte pels drets humans i dels principis de l'Estat de dret.

La comunicació del Ministeri de Finances al Secretariat pot incloure l'intercanvi automàtic d'informació en el marc de l'MCAA, relativa a períodes impositius iniciats a partir de l'1 de gener del 2017 o, en cas que no hi hagi període impositiu, a obligacions fiscals generades amb posterioritat a aquesta data, amb independència que la data del dipòsit de l'instrument de ratificació del Conveni multilateral OCDE pogués determinar que el primer exercici respecte al qual s'intercanviés informació fos el 2018.

2. Addicionalment, al marge de l'instrument multilateral que constitueix l'MCAA, el Ministeri de Finances pot concloure acords bilaterals amb altres estats part del Conveni multilateral OCDE per a l'intercanvi automàtic d'informació amb aplicació de l'estàndard comú OCDE de les normes de comunicació i diligència deguda relatives a la informació sobre comptes financers. L'intercanvi

d'informació automàtica amb aplicació d'acords bilaterals requereix, també en aquest cas, que els estats compleixin els requisits previstos a l'apartat 1 d'aquest article.

3. El Ministeri de Finances determina els estats amb els quals té intenció d'intercanviar informació automàticament considerant les circumstàncies particulars de les relacions bilaterals amb el Principat d'Andorra.

Disposició final segona. Habilitació normativa

S'habilita el Govern per dictar totes les disposicions que siguin necessàries per desenvolupar i aplicar aquesta Llei.

Disposició final tercera. Entrada en vigor

Aquesta Llei entrarà en vigor l'1 de gener del 2017.

L'intercanvi d'informació amb sol·licitud prèvia que regula l'article 7 d'aquesta Llei és aplicable a les sol·licituds formulades a partir de l'1 de gener del 2017 referides a períodes impositius iniciats a partir d'aquesta data o, en cas que no hi hagi període impositiu, a obligacions fiscals generades amb posterioritat a aquesta data. Els intercanvis d'informació amb sol·licitud prèvia efectuats en aplicació de la Llei 3/2009, del 7 de setembre, d'intercanvi d'informació en matèria fiscal amb sol·licitud prèvia es regeixen pel règim temporal que estableix la seva disposició final segona.

La informació intercanviada de forma automàtica amb altres estats en aplicació de les disposicions d'aquesta Llei no pot fonamentar sol·licituds d'informació relatives a períodes impositius iniciats amb anterioritat a l'1 de gener del 2017 o, en cas que no hi hagi període impositiu, a obligacions fiscals generades amb anterioritat a aquesta data.

ANNEX I

NORMES DE COMUNICACIÓ I DILIGÈNCIA DEGUDA RELATIVES A LA INFORMACIÓ SOBRE COMPTES FINANCERS

Secció I. Requisits generals de comunicació d'informació

1. La informació a comunicar corresponent als comptes subjectes a comunicació d'informació és la següent:

- a) Nom, adreça, estat o estats de residència, número de registre tributari o equivalent i, tractant-se de persones físiques, la data i el lloc de naixement de

cadascuna de les persones subjectes a comunicació d'informació que siguin titulars d'un compte. En cas que el titular sigui una entitat i, després d'haver aplicat els procediments de diligència deguda que estableixen les seccions V, VI i VII de l'annex I d'aquesta Llei, s'hagi identificat que una o diverses persones que exerceixen el control de l'entitat són persones subjectes a comunicació d'informació: nom, adreça, estat o estats de residència, número de registre tributari o equivalent, data i lloc de naixement de cadascuna de les persones subjectes a comunicació d'informació;

b) El número de compte (o l'equivalent funcional si no n'hi ha);

c) El nom i el número d'identificació de la institució financera declarant;

d) El saldo o valor del compte (inclòs, en el cas d'un contracte d'assegurança amb valor de rescat o d'un contracte d'annualitats, el valor en efectiu o el valor de rescat) al final de l'any natural considerat o, en cas que el compte s'hagués cancel·lat durant l'any o el període considerat, en la data de cancel·lació;

e) En el cas d'un compte de custòdia:

i. L'import brut total en concepte d'interessos, l'import brut total en concepte de dividends i l'import brut total en concepte d'altres rendes generades en relació amb els actius dipositats al compte, pagats o anotats en cada cas al compte (o en relació amb el compte) durant l'any natural;

ii. Els ingressos bruts totals derivats de la venda o el reembossament d'actius financers pagats o anotats al compte durant l'any natural respecte al qual la institució financera hagués actuat com a dipositar, corredor, agent designat o com a representant en qualsevol altra qualitat pel titular del compte;

f) En el cas d'un compte de dipòsit, l'import brut total d'interessos pagats o anotats al compte durant l'any natural; i

g) En el cas d'un compte no descrit a les lletres (e) i (f), l'import brut total pagat o anotat al titular del compte durant l'any natural en el qual la institució financera fos l'obligat o el deutor, inclòs l'import total corresponent a reembossaments realitzats al titular del compte durant l'any natural.

La informació comunicada ha d'especificar la moneda en la qual es denomina cada import.

2. No obstant les disposicions de l'apartat anterior, són aplicables les excepcions següents respecte a la informació a comunicar:

a) No és necessari comunicar el número de registre tributari o equivalent ni la data de naixement relatius als comptes subjectes a comunicació d'informació que siguin comptes preexistents en la

data d'entrada en vigor del conveni o l'acord internacional aplicable, sempre que no constin en els registres de la institució financera obligada a comunicar informació. No obstant això, les institucions financeres obligades a comunicar informació han d'intentar aconseguir, emprant un esforç raonable, el número de registre tributari o equivalent i la data de naixement relatius als comptes preexistents com a molt tard al final del segon any natural següent a l'any en el qual es van identificar els comptes preexistents com a comptes subjectes a comunicació d'informació;

b) No és necessari comunicar el número de registre tributari o equivalent si l'estat de residència del titular del compte no l'ha expedit.

Secció II. Requisits generals sobre la diligència deguda

A. Un compte és considerat compte subjecte a comunicació d'informació a partir de la data en la qual s'hagi identificat com a tal, en aplicació dels procediments de diligència deguda regulats a les seccions II a VII i, llevat que es disposi una altra cosa, s'ha de comunicar anualment la informació durant l'any natural següent al qual la informació es refereix.

B. El saldo o valor d'un compte es determina l'últim dia de l'any natural.

C. Les institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació poden utilitzar proveïdors de serveis per a complir amb les obligacions de comunicació d'informació i diligència deguda. En tot cas, aquestes obligacions continuaran sent responsabilitat de les institucions financeres obligades.

D. Les institucions financeres andorranes obligades a comunicar informació poden aplicar als comptes preexistents els procediments de diligència deguda per a comptes nous i aplicar als comptes de menor valor els procediments de diligència deguda per a comptes de major valor, sense perjudici de les normes generals aplicables als comptes preexistents.

Secció III. Diligència deguda relativa als comptes preexistents amb titularitat de persona física

Els procediments següents s'apliquen als comptes preexistents amb titularitat de persona física amb la finalitat d'identificar els comptes subjectes a comunicació d'informació:

A. Comptes no sotmesos a revisió, identificació o comunicació d'informació. No es requereix la revisió, identificació o comunicació d'informació relativa a un compte preexistent amb titularitat de persona física que sigui un contracte d'assegurança amb valor

en efectiu o un contracte d'annualitats, quan estigui prohibida legalment la seva comercialització als residents d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació.

B. Comptes de menor valor

Els procediments següents s'apliquen respecte dels comptes de menor valor:

1. Domicili. Si la institució financera obligada a comunicar informació té registrat als seus arxius un domicili actualitzat de la persona física titular del compte basat en proves documentals, pot considerar el titular del compte com a resident fiscal de l'estat on estigui ubicat el domicili a l'efecte de determinar si és una persona subjecta a comunicació d'informació.

2. Recerca en arxius electrònics. Si la institució financera obligada a comunicar informació no es basa en el domicili actualitzat de la persona física titular del compte atenent proves documentals segons es determina a l'apartat B.1, ha de revisar les dades susceptibles de recerca electrònica de què disposi respecte de qualsevol dels indicis següents i aplicar els apartats B.3 a B.6:

a) Identificació del titular del compte com a resident d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació;

b) Adreça postal o domicili (inclòs un apartat de correus) localitzat en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació;

c) Un o diversos números de telèfon en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació i cap número de telèfon a Andorra;

d) Ordres permanents (excloses les relatives a comptes de dipòsit) de transferir fons a un compte obert a un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació;

e) Un poder notarial de representació vigent o una autorització de signatura per ordre atorgat a una persona domiciliada en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació; o

f) Instruccions de retenció de correspondència o una adreça designada per a la recepció de correspondència localitzada en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació en cas que la institució financera no disposi de cap altra adreça del titular del compte en els seus arxius.

3. Si mitjançant la recerca electrònica no es troba cap dels indicis enumerats a l'apartat B.2, no és necessària cap altra actuació fins que no es produeixi un canvi de circumstàncies a partir del qual s'associïn un o diversos indicis amb el compte, o fins que el compte es converteixi en un compte de major valor.

4. Si mitjançant la recerca electrònica es descobreix qualsevol dels indicis enumerats a l'apartat B.2, lletres a) a e), o si es produeix un canvi de circumstàncies a partir del qual s'associïn un o diversos indicis al compte, la institució financera ha de considerar el titular del compte com a resident fiscal de cadascun dels estats subjectes a comunicació d'informació respecte dels quals s'haguessin identificat indicis, llevat que trïi aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions previstes en el dit apartat sigui aplicable al compte.

5. Si mitjançant la recerca electrònica es descobrís una instrucció de retenció de correspondència o una adreça designada per a la recepció de correspondència i no s'hagués trobat cap altra adreça ni cap altre indicati dels enumerats a l'apartat B.2, lletres a) a e), la institució financera ha de portar a terme, en l'ordre més adequat per les circumstàncies, la recerca en arxius en paper descrita a l'apartat C.2, o intentar obtenir del titular del compte una autocertificació o proves documentals per determinar la seva residència fiscal. Si mitjançant la recerca en paper no s'aconseguís cap indicati i no prosperés l'intent d'obtenir del titular del compte una autocertificació o proves documentals, la institució financera ha de comunicar al Ministeri de Finances que el compte no està documentat.

6. Malgrat haver trobat indicis dels enumerats a l'apartat B.2, una institució financera no tracta un titular del compte com a resident d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació si:

a) La informació del titular del compte comprèn una adreça postal o domicili actuals a l'estat referit, un o diversos números de telèfon de l'estat referit (i cap número de telèfon a Andorra) o ordres permanents (respecte de comptes financers que no siguin comptes de dipòsit) de transferència de fons a un compte obert a l'estat referit, i la institució financera obté, o ha revisat prèviament i conserva en els seus arxius:

(i) Una autocertificació del titular del compte sobre el seu estat o estats de residència que no inclogui l'estat referit; i

(ii) Proves documentals que estableixin la condició del titular del compte com a resident en un estat que no determina l'obligació de comunicació d'informació.

b) La informació del titular del compte inclou un poder notarial de representació vigent o una autorització de signatura per ordre atorgat a una persona domiciliada a l'estat referit i la institució financera obté, o ha revisat prèviament i conserva en els seus arxius:

- (i) Una autocertificació del titular del compte sobre el seu estat o estats de residència que no inclogui l'estat referit; o
- (ii) Proves documentals que estableixin la condició del titular del compte com a resident en un estat que no determini l'obligació de comunicació d'informació.

C. Procediments de revisió reforçada per als comptes de major valor

Els procediments següents s'apliquen respecte dels comptes de major valor:

1. Recerca en arxius electrònics. Respecte dels comptes de major valor, la institució financera ha de revisar les dades susceptibles de recerca electrònica de què disposi amb la finalitat de trobar qualsevol dels indicis descrits a l'apartat B.2

2. Recerca en arxius en paper. Si les bases de dades susceptibles de recerca electrònica de què disposa la institució financera comprenen camps per a la inclusió i l'enregistrament de tota la informació descrita a l'apartat C.3, no és necessari revisar els arxius en paper. Si les bases de dades electròniques no recullen tota aquesta informació, la institució financera també ha de revisar, respecte dels comptes de major valor, l'arxiu mestre actual del client i, en la mesura que no hi estiguin inclosos, els següents documents associats al compte que la institució financera hagi obtingut en els darrers cinc anys amb la finalitat de trobar qualsevol dels indicis enumerats a l'apartat B.2:

- a) Les proves documentals més recents recopilades en relació amb el compte;
- b) El contracte o la documentació d'obertura del compte més recent;
- c) La documentació més recent obtinguda per la institució financera en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme o per altres finalitats regulatòries;
- d) Qualsevol poder notarial de representació o autorització de signatura per ordre vigents;
- e) Qualsevol ordre permanent vigent (excloses les relatives a comptes de dipòsit) de transferència de fons a un compte en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació.

3. Excepció quan les bases de dades continguin informació suficient. La institució financera no està obligada a portar a terme la recerca en els arxius en paper descrita a l'apartat C.2 quan la informació susceptible de recerca electrònica de què disposi inclogui el següent:

- a) La condició del titular del compte respecte de la seva residència;

b) L'adreça i l'adreça postal del titular del compte que constin en els arxius de la institució financera;

c) El número o els números de telèfon del titular del compte, en cas de tenir-ne, que constin en els arxius de la institució financera;

d) En el cas de comptes financers que no siguin comptes de dipòsit, referència a si existeixen ordres permanents de transferència de fons del compte a un altre compte (inclosos els comptes d'una altra sucursal de la institució financera o d'una altra institució financera);

e) Referència a si existeix una adreça designada per a la recepció de correspondència del titular del compte o una instrucció per a la retenció de la seva correspondència;

f) Referència a si existeix qualsevol poder notarial de representació o una autorització de signatura per ordre en relació amb el compte.

4. Consulta al gestor personal del compte sobre el seu coneixement del compte. A més de les recerques en arxius electrònics i en paper descrites als apartats C.1 i C.2, la institució financera ha de tractar com a compte subjecte a comunicació d'informació tot compte de major valor assignat a un gestor personal (inclosos els comptes financers agregats amb el compte de major valor) si el gestor personal coneix que el titular del compte és una persona subjecta a comunicació d'informació.

5. Efectes del descobriment d'indicis.

a) Si després d'haver portat a terme la revisió reforçada dels comptes de major valor no s'hagués trobat cap dels indicis enumerats a l'apartat B.2 i no s'hagués identificat el titular del compte com a persona subjecta a comunicació d'informació en virtut de l'apartat C.4, no serà necessària cap altra actuació fins que no es produeixi un canvi de circumstàncies a partir del qual es puguin associar un o diversos indicis al compte.

b) Si en la revisió reforçada dels comptes de major valor es descobrís qualsevol dels indicis enumerats a l'apartat B.2, lletres a) a e), o si es donés un canvi en les circumstàncies a partir del qual es poguessin associar un o diversos indicis al compte, la institució financera ha de tractar el compte com a subjecte a comunicació d'informació en relació amb cadascun dels estats que determinen l'obligació de comunicació d'informació respecte dels quals s'haguessin identificat indicis, llevat que triï aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions previstes en aquest apartat sigui aplicable al compte.

c) Si en la revisió reforçada dels comptes de major valor es descobrís una instrucció de retenció de correspondència o una adreça designada per a la recepció de correspondència i no s'hagués trobat cap

altra adreça ni cap altre indicati dels enumerats a l'apartat B.2, lletres a) a e), per al titular del compte, la institució financera ha d'obtenir del titular del compte una autocertificació o proves documentals per determinar la seva residència fiscal. Si la institució financera no pogués aconseguir aquesta autocertificació o proves documentals, ha de comunicar al Ministeri de Finances que el compte no està documentat.

6. Si el compte preexistent de persona física no fos un compte de major valor el 31 de desembre de l'any anterior al d'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable però assolís aquesta condició abans que finalitzi l'any natural següent, la institució financera ha de portar a terme els procediments de revisió reforçada respecte d'aquest compte durant l'any natural següent a l'any en el qual el compte es converteixi en un compte de major valor. Si, amb fonament en aquesta revisió, s'identifiqués el compte com un compte subjecte a comunicació d'informació, la institució financera ha de comunicar la informació relativa a l'any en què s'identifiqui com a compte subjecte a comunicació d'informació i als anys següents, anualment, llevat que el titular del compte deixés de ser una persona subjecta a comunicació d'informació.

7. Una vegada aplicats els procediments de revisió reforçada descrits a l'apartat C a un compte de major valor, la institució financera no està obligada a tornar a aplicar-los en els anys següents, a excepció de la consulta al gestor personal, llevat que el compte no estigui documentat. En aquest darrer cas, la institució financera ha d'aplicar-los anualment fins que el compte estigui documentat.

8. Si es produeix un canvi de circumstàncies relatiu a un compte de major valor a partir del qual es puguin associar al compte un o diversos dels indicis enunciats a l'apartat B.2, la institució financera ha de tractar el compte com a compte subjecte a comunicació d'informació en relació amb cadascun dels estats que determinen l'obligació de comunicació d'informació respecte dels quals s'haguessin identificat indicis, tret que opti per aplicar l'apartat B.6 i una de les excepcions d'aquest apartat fos aplicable al compte.

9. Les institucions financeres han de posar en pràctica procediments per garantir que els gestors personals identifiquin els canvis de circumstàncies d'un compte. Per exemple, si es notifica a un gestor personal que el titular del compte té una nova adreça postal en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació, la institució financera ha de considerar la nova adreça com un canvi de circumstàncies i, si opta per aplicar l'apartat B.6, ha

d'obtenir la documentació pertinent del titular del compte.

D. Terminis per a la revisió dels comptes preexistents

La revisió dels comptes preexistents de major valor amb titularitat de persona física s'ha d'haver completat en el període d'un any a comptar de l'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable. La revisió dels comptes preexistents de menor valor amb titularitat de persona física ha d'haver-se completat en el període de dos anys a comptar de l'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable.

E. Tot compte preexistent de persona física que hagi estat identificat com a compte subjecte a comunicació d'informació de conformitat amb aquesta secció s'ha de tractar com a compte subjecte a comunicació d'informació els anys següents, tret que el titular del compte deixi de ser una persona subjecta a comunicació d'informació.

Secció IV. Diligència deguda pel que fa als comptes nous amb titularitat de persona física

Els procediments següents s'apliquen als comptes nous amb titularitat de persona física amb la finalitat d'identificar els comptes subjectes a comunicació d'informació:

A. En el moment d'obertura del compte la institució financera ha d'obtenir una autocertificació, que pot formar part de la documentació d'obertura del compte, que li permeti determinar la residència fiscal del titular del compte. La institució financera ha de confirmar la credibilitat de l'autocertificació d'acord amb la informació que hagi obtingut amb l'obertura del compte, inclosa la documentació recopilada en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme.

B. Si l'autocertificació estableix que el titular del compte és resident fiscal d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació, la institució financera ha de tractar el compte com subjecte a comunicació d'informació i l'autocertificació ha d'incloure el número de registre tributari del titular a l'estat de residència fiscal (sota reserva del que disposa l'apartat D de la secció I) i la seva data de naixement.

C. Si es produeix un canvi de circumstàncies relatiu a un compte nou amb titularitat de persona física a partir del qual la institució financera conegui, o tingui motius per creure, que l'autocertificació original és incorrecta o no és fiable, la institució financera no pot confiar en l'autocertificació original i ha d'obtenir-ne una de vàlida que estableixi la

residència o les residències fiscals del titular del compte.

Secció V. Diligència deguda pel que fa als comptes preexistents d'entitat

Els procediments següents s'apliquen als comptes preexistents d'entitat amb la finalitat d'identificar els comptes subjectes a comunicació d'informació:

A. Comptes amb titularitat d'entitat no subjectes a revisió, identificació o comunicació d'informació

Llevat que la institució financera opti per un altre criteri, bé en relació amb tots els comptes preexistents amb titularitat d'entitat o bé, separatament, respecte d'un grup clarament identificat, els comptes preexistents amb titularitat d'entitat amb saldo o valor agregat que no excedeixi 250.000 dòlars estatunidencs no han de ser objecte de revisió, identificació o comunicació d'informació com a comptes subjectes a comunicació d'informació fins que el seu saldo o valor agregat excedeixi aquesta quantitat l'últim dia de qualsevol any natural posterior.

B. Comptes amb titularitat d'entitat subjectes a revisió

Es requereix la revisió, de conformitat amb els procediments establerts a l'apartat D, de tot compte preexistent amb titularitat d'entitat amb saldo o valor agregat, determinat el 31 de desembre de l'any anterior al d'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable, que excedeixi 250.000 dòlars estatunidencs, així com de tot compte preexistent amb titularitat d'entitat amb saldo o valor agregat que no excedeixi aquesta quantitat el 31 de desembre de l'any anterior al d'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable però sí que l'excedeixi l'últim dia de qualsevol any natural següent.

C. Comptes amb titularitat d'entitat subjectes a comunicació d'informació

Respecte dels comptes preexistents amb titularitat d'entitat descrits a l'apartat B, només s'han de tractar com a comptes subjectes a comunicació d'informació els comptes la titularitat dels quals correspongui a una o diverses entitats que siguin persones subjectes a comunicació d'informació, o els comptes la titularitat dels quals correspongui a ENF passives en les quals una o més persones que exerceixen el control siguin persones subjectes a comunicació d'informació.

D. Procediments de revisió per identificar els comptes amb titularitat d'entitat subjectes a comunicació d'informació

Respecte dels comptes preexistents amb titularitat d'entitat descrits a l'apartat B, les institucions financeres han d'aplicar els procediments següents de revisió per determinar si la titularitat del compte correspon, bé a una o diverses persones subjectes a comunicació d'informació, o bé a ENF passives en les quals una o més persones que exerceixen el control són persones subjectes a comunicació d'informació:

1. Determinació de si l'entitat titular és una persona subjecta a comunicació d'informació.

a) La institució financera ha de revisar la informació que conservi per motius reguladors o de relació amb el client (inclosa la informació recopilada en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme) per tal de determinar si la informació indica que l'entitat titular del compte és resident d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació. A aquest efecte, la informació que indica que l'entitat titular del compte és resident d'un estat comprèn el lloc de constitució o direcció, o una adreça ubicada a l'estat referit.

b) En cas que la informació indiqués que l'entitat titular del compte és resident d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació, la institució financera ha de tractar el compte com a compte subjecte a comunicació d'informació, llevat que obtingués una autocertificació de l'entitat titular del compte o pogués determinar de manera justificada, amb fonament en la informació de què disposés o en informació pública, que l'entitat titular del compte no és una persona subjecta a comunicació d'informació.

2. Determinació de si l'entitat és una ENF passiva en la qual una o més persones que exerceixen el control són persones subjectes a comunicació d'informació

La institució financera ha de determinar si el titular del compte és una ENF passiva en la qual una o més persones que exerceixen el control són persones subjectes a comunicació d'informació. En cas que alguna de les persones que exerceixen el control de l'ENF passiva fos una persona subjecta a comunicació d'informació, el compte s'ha de tractar com a compte subjecte a comunicació d'informació. Per tal de realitzar aquestes determinacions, la institució financera ha de seguir les indicacions establertes a l'apartat D.2, lletres a) a c), en l'ordre que sigui més apropiat segons les circumstàncies.

a) Determinació de si el titular del compte és una ENF passiva

Per tal de determinar si el titular del compte és una ENF passiva, la institució financera ha d'obtenir una autocertificació de l'entitat titular del compte on s'estableixi la seva condició, llevat que pogués determinar de manera justificada, amb fonament en la informació de què disposi o en informació pública, que l'entitat titular del compte és una ENF activa o una institució financera distinta de l'entitat d'inversió descrita a l'apartat A.6.b) de la secció VIII que no sigui resident en un estat participant.

b) Determinació de les persones que exerceixen el control de l'entitat titular del compte

Per tal d'identificar les persones que exerceixen el control de l'entitat titular del compte, la institució financera pot basar-se en la informació que hagi recopilat i conservat en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme.

c) Determinació de si una persona que exerceix el control d'una ENF passiva és una persona subjecta a comunicació d'informació

Per tal de determinar si una persona que exerceix el control d'una ENF passiva és una persona subjecta a comunicació d'informació, la institució financera pot basar-se en:

(i) Informació que hagi recopilat i conservat en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme en el cas d'un compte preexistent amb titularitat d'entitat que correspongui a una o diverses ENF i amb saldo o valor agregat que no excedeixi un milió de dòlars estatunidencs; o

(ii) Una autocertificació de l'entitat titular del compte o de les persones que exerceixen el control de l'entitat, relatiu a l'estat o als estats de residència de la persona o les persones que n'exerceixen el control.

E. Terminis de revisió i procediments addicionals aplicables als comptes preexistents amb titularitat d'entitat

1. La revisió dels comptes amb titularitat d'entitat amb un saldo o valor agregat que excedeixi 250.000 dòlars estatunidencs, determinat el 31 de desembre de l'any anterior al d'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable, ha d'haver-se completat en el període de dos anys a comptar de l'entrada en vigor.

2. La revisió dels comptes amb titularitat d'entitat amb un saldo o valor agregat que no excedeixi 250.000 dòlars estatunidencs, determinat el 31 de desembre de l'any anterior al d'entrada en vigor de

l'acord o conveni internacional aplicable, però que excedeixi aquest import el 31 de desembre de qualsevol any següent, ha d'haver-se completat durant l'any natural posterior a l'any en el qual el saldo o valor agregat del compte excedeixi aquest import.

3. Si es produís un canvi de circumstàncies relatiu a un compte preexistent amb titularitat d'entitat a partir del qual la institució conegués, o tingués motius per conèixer, que l'autocertificació original és incorrecta o no és fiable, la institució financera ha de tornar a determinar la condició del compte de conformitat amb els procediments establerts a l'apartat D.

Secció VI. Diligència deguda pel que fa als comptes nous amb titularitat d'entitat

Els procediments següents s'apliquen als comptes nous amb titularitat d'entitat amb la finalitat d'identificar els comptes subjectes a comunicació d'informació:

A. Procediments de revisió per identificar els comptes amb titularitat d'entitat subjectes a comunicació d'informació.

Respecte dels comptes nous amb titularitat d'entitat, les institucions financeres han d'aplicar els procediments de revisió següents per determinar si la titularitat del compte correspon a una o diverses persones subjectes a comunicació d'informació o a ENF passives en les quals una o més persones que exerceixen el control són persones subjectes a comunicació d'informació:

1. Determinació de si l'entitat titular és una persona subjecta a comunicació d'informació

a) La institució financera ha d'obtenir una autocertificació, que pot formar part de la documentació d'obertura del compte, que permeti determinar la residència o les residències fiscals de l'entitat titular del compte i confirmar la credibilitat de l'autocertificació d'acord amb la informació que hagi obtingut amb l'obertura del compte, inclosa tota la documentació recopilada en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme. Si l'entitat certifica que no té residència fiscal, la institució financera pot basar-se en l'adreça de l'oficina principal de l'entitat per tal de determinar la seva residència.

b) Si l'autocertificació indica que l'entitat titular del compte és resident fiscal en un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació, la institució financera ha de tractar el compte com un compte subjecte a comunicació d'informació llevat que determini de manera justificada, amb fonament en la informació de què disposi o en informació pública,

que l'entitat titular del compte no és una persona subjecta a comunicació d'informació.

2. Determinació de si l'entitat és una ENF passiva en la qual una o més persones que exerceixen el control són persones subjectes a comunicació d'informació

En cas que alguna de les persones que exerceixen el control de l'ENF passiva fos una persona subjecta a comunicació d'informació, el compte s'ha de tractar com un compte subjecte a comunicació d'informació. Per tal de realitzar aquestes determinacions, la institució financera ha de seguir les indicacions de l'apartat A.2, lletres a) a c), en l'ordre que sigui més apropiat segons les circumstàncies.

a) Determinació de si el titular del compte és una ENF passiva

Per tal de determinar si el titular del compte és una ENF passiva, la institució financera ha d'obtenir una autocertificació del titular del compte per establir la seva condició, llevat que ho pogués determinar de manera justificada amb fonament en la informació de què disposi o en informació pública, que el titular del compte és una ENF activa o una institució financera distinta de l'entitat d'inversió descrita a l'apartat A.6.b) de la secció VIII resident en un estat no participant.

b) Determinació de les persones que exerceixen el control de l'entitat titular del compte

Per tal d'identificar les persones que exerceixen el control de l'entitat titular del compte, la institució financera pot basar-se en la informació que hagi recopilat i conservat en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme.

c) Determinació de si una persona que exerceix el control d'una ENF passiva és una persona subjecta a comunicació d'informació

Per tal de determinar si una persona que exerceix el control d'una ENF passiva és una persona subjecta a comunicació d'informació, la institució financera pot basar-se en una autocertificació de l'entitat titular del compte o de la persona que n'exerceix el control.

Secció VII. Regles especials de diligència deguda

Quan s'apliquin els procediments de diligència deguda descrits anteriorment, són aplicables les normes addicionals següents:

A. Validesa de les autocertificacions i les proves documentals

Una institució financera no pot considerar vàlida una autocertificació o proves documentals si té

constància, o té motius per conèixer, que l'autocertificació o les proves documentals són incorrectes o no fiables.

B. Procediments alternatius aplicables als comptes financers amb titularitat de persones físiques beneficiàries d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'anualitats i per a contractes col·lectius d'assegurança amb valor en efectiu o contractes col·lectius d'anualitats

Una institució financera pot suposar que una persona física (que no sigui el titular) beneficiària d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'anualitats i que rebí una prestació per defunció no és una persona subjecta a comunicació d'informació i tractar el compte financer com a no subjecte a comunicació d'informació, llevat que tingui constància o tingui motius per conèixer que el beneficiari és una persona subjecta a comunicació d'informació. Una institució financera té motius per conèixer que un beneficiari d'un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o d'un contracte d'anualitats és una persona subjecta a comunicació d'informació si la informació recopilada per la institució financera comprèn algun dels indicis enumerats a l'apartat B de la secció III. Si una institució financera té constància, o té motius per conèixer, que el beneficiari és una persona subjecta a comunicació d'informació, la institució ha de seguir els procediments establerts a l'apartat B de la secció III.

La institució financera pot tractar un compte financer que constitueixi la participació en un contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu o en un contracte col·lectiu d'anualitats com un compte no subjecte a comunicació d'informació fins a la data en la qual un import sigui pagable a l'empleat/titular del certificat o al beneficiari, i sempre que el compte financer que constitueix la participació en un contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu o en un contracte col·lectiu d'anualitats compleixi els requisits següents:

(a) Que el prenedor del contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu o el contracte col·lectiu d'anualitats sigui l'ocupador i cobreixi 25 o més empleats/empleats/titulars de certificats;

(b) Que els empleats/titulars de certificat tinguin dret a rebre qualsevol prestació relativa a les seves participacions i a designar beneficiaris de la prestació que sigui pagable a la defunció dels titulars; i

(c) Que l'import total pagable a qualsevol empleat/titular de certificat o beneficiari no excedeixi un milió de dòlars estatunidencs.

Per "contracte col·lectiu d'assegurança amb valor en efectiu" s'entén el contracte d'assegurança amb valor

en efectiu que (i) ofereix cobertura a persones físiques associades a través d'un ocupador, associació professional, sindicat o una altra associació o grup; i (ii) cobra una prima per cada membre del grup (o membre d'una categoria del grup) l'import de la qual es determina sense tenir en compte les característiques de salut individuals que no siguin diferents de l'edat, el gènere i l'hàbit de fumar del membre (o categoria de membres) del grup.

Per "contracte col·lectiu d'annualitats" s'entén el contracte en virtut del qual els creditors són persones físiques associades a través d'un ocupador, associació professional, sindicat o una altra associació o grup.

C. Normes sobre agregació de comptes i conversió de moneda

1. Agregació de comptes amb titularitat de persona física

A l'efecte de determinar el saldo o valor agregat dels comptes financers amb titularitat de persona física, la institució financera ha d'agregar tots els comptes financers que mantingui el titular a la institució financera o a les seves entitats vinculades, però només en la mesura que els sistemes informatitzats de la institució financera vinculin els comptes financers per referència a una dada, com per exemple el número de client o el número de registre tributari, i permetin l'agregació dels saldos o valors dels comptes. Per aplicar els requisits d'agregació descrits en aquest apartat, a cada titular d'un compte financer conjunt se li atribueix el saldo o valor íntegre del compte financer conjunt.

2. Agregació de comptes amb titularitat d'entitat

A l'efecte de determinar el saldo o valor agregat dels comptes financers amb titularitat d'entitat, la institució financera ha d'agregar tots els comptes financers que l'entitat titular mantingui a la institució financera o les seves entitats vinculades, però només en la mesura que els sistemes informatitzats de la institució financera vinculin els comptes financers per referència a una dada, com per exemple el número de client o el número de registre tributari, i permetin l'agregació dels saldos o valors dels comptes. Per aplicar els requisits d'agregació descrits en aquest apartat, a cada entitat titular d'un compte financer conjunt se li atribueix el saldo o valor íntegre del compte financer conjunt.

3. Norma especial d'agregació aplicable vinculada als gestors personals de comptes

A l'efecte de determinar el saldo o valor agregat dels comptes financers amb titularitat d'una persona amb la finalitat d'identificar el compte financer com a compte de major valor, la institució financera ha

d'agregar tots els comptes respecte dels quals un gestor personal conegui o tingui raons per conèixer que, directament o indirectament, són titularitat d'aquella persona, es troben sota el seu control o han estat creats per ella (llevat que aquella persona intervingui en qualitat de fiduciari).

4. Inclusió de l'equivalent en altres monedes de tots els imports

Tots els imports denominats en dòlars estatunidencs inclouen l'equivalent en euros i altres monedes.

Secció VIII. Definicions

Els conceptes següents tindran el significat que s'indica a continuació:

A. Institució financera obligada a comunicar informació

1. Per "institució financera obligada a comunicar informació" s'entén tota institució financera andorrana que no sigui una institució financera no obligada a comunicar informació.

2. Per "institució financera d'un estat participant" s'entén: (i) tota institució financera resident d'un estat participant, a excepció de les seves sucursals que estiguin situades fora de l'estat participant en qüestió i (ii) tota sucursal d'una institució financera no resident d'un estat participant, sempre que la dita sucursal estigui situada a l'estat participant en qüestió.

3. Per "institució financera" s'entén una institució de custòdia, una institució de dipòsit, una entitat d'inversió o una companyia d'assegurances específica.

4. Per "institució de custòdia" s'entén tota institució que posseeix actius financers per compte de tercers com a part important de la seva activitat econòmica. Una entitat posseeix actius financers per compte de tercers com a part important de la seva activitat econòmica quan la renda bruta de l'entitat atribuïble a la possessió d'actius financers i als serveis financers connexos és igual o superior al 20% dels ingressos bruts obtinguts per l'entitat durant el període més curt dels dos períodes següents: (i) el període de tres anys que finalitza el 31 de desembre (o l'últim dia d'un exercici comptable que no coincideixi amb l'any natural) anterior a l'any en el qual s'està realitzant la determinació, o (ii) el temps d'existència de l'entitat.

5. Per "institució de dipòsit" s'entén tota entitat que accepta dipòsits en el marc habitual d'una activitat bancària o similar.

6. Per "entitat d'inversió" s'entén tota entitat:

a) L'activitat econòmica principal de la qual consisteix en una o diverses de les activitats o operacions següents en nom o en favor d'un client:

(i) Operacions amb instruments del mercat monetari (xecs, lletres de canvi, certificats de dipòsit, derivats, etc.), canvi de divises, instruments dels mercats canviari i monetari i instruments basats en índexs, valors negociables, o negociació de futurs de matèries primeres;

(ii) Gestió d'inversions individuals i col·lectives, o

(iii) Altres operacions d'inversió, administració o gestió d'actius financers o divises per compte de tercers; o bé

b) La renda bruta de les institucions són atribuïbles, principalment, a la inversió, reinversió o negociació en actius financers, sempre que l'entitat estigui gestionada per una altra entitat que és, al seu torn, una institució de dipòsit, una institució de custòdia, una companyia d'assegurances específica o una entitat d'inversió descrita a l'apartat A.6.a).

Es considera que una entitat té com a activitat econòmica principal la realització d'una o diverses activitats de les descrites a l'apartat A.6.a), o que la seva renda bruta és atribuïble principalment a la inversió, reinversió o negociació en actius financers a l'efecte de l'apartat A.6.b), si la renda bruta de l'entitat atribuïble a les activitats en qüestió és igual o superior al 50% de la renda bruta obtinguda per l'entitat durant el període més curt dels dos següents: (i) el període de tres anys que finalitza el 31 de desembre anterior a l'any en el qual s'està realitzant el càlcul, o (ii) el temps durant el qual l'entitat hagi existit. El concepte "entitat d'inversió" no comprèn les entitats que són ENF actives perquè compleixen qualsevol dels criteris indicats a l'apartat D.8, lletres d) a g).

Aquest apartat s'ha d'interpretar de manera coherent amb la definició d'"institució financera" continguda a les Recomanacions del Grup d'Acció Financera Internacional.

7. Per "actius financers" s'entén els valors mobiliaris (per exemple, les participacions en el capital de societats, les participacions en el capital o en els beneficis de societats de persones o fideïcomisos que tenen nombrosos socis o cotitzen en mercats de valors reconeguts; els pagarés, bons i obligacions i altres títols de deute), les participacions en societats de persones, les matèries primeres, les permutes financeres o *swaps* (per exemple, els *swaps* de tipus d'interès, els *swaps* de divises, els *swaps* de base, els acords sobre tipus d'interès màxims o mínims, els *swaps* de matèries primeres, els *swaps* lligats a accions, els *swaps* d'índexs d'accions i els acords similars), els contractes d'assegurança o els

contractes d'anualitats, o qualsevol instrument (amb inclusió de les opcions i els contractes de futurs o a termini) lligat a un valor mobiliari, una participació en una societat de persones, un producte bàsic, un *swap*, un contracte d'assegurança o un contracte d'anualitats. El concepte "actius financers" no inclou l'interès directe, no lligat a un deute, de béns immobiliaris.

8. Per "companyia d'assegurances específica" s'entén tota companyia d'assegurances (o la societat dominant d'una companyia d'assegurances) que ofereix un contracte d'assegurança amb valor en efectiu o un contracte d'anualitats, o que està obligada a realitzar pagaments en relació amb els mateixos contractes.

B. Institució financera no obligada a comunicar informació

1. Per "institució financera no obligada a comunicar informació" s'entén tota institució financera que sigui:

a) Una entitat pública, una organització internacional o un banc central, excepte en relació amb un pagament derivat d'una obligació que té lloc en el marc d'una activitat financera comercial de la mateixa naturalesa que les activitats portades a terme per una companyia d'assegurances específica, una institució de custòdia o una institució de dipòsit;

b) Un fons de pensions de participació àmplia; un fons de pensions de participació restringida; un fons de pensions d'una entitat pública, d'una organització internacional o d'un banc central; o un emissor autoritzat de targetes de crèdit;

c) Un instrument d'inversió col·lectiva exempt;

d) Un fideïcomís, sempre que el fiduciari sigui una institució financera i aquesta darrera comuniqui tota la informació exigida a la secció I respecte de tots els comptes del fideïcomís subjectes a comunicació d'informació.

2. Per "entitat pública" s'entén l'Administració d'Andorra o d'un altre estat, qualsevol subdivisió política d'Andorra o d'un altre estat (que, per evitar qualsevol dubte, inclou un estat, una província, una comarca o un municipi), o qualsevol organisme o agència que pertanyi en la seva totalitat a Andorra, a un altre estat o a qualsevol dels ens esmentats (essent cadascun una "entitat pública"). Aquesta categoria comprèn les parts integrants, entitats controlades i subdivisions polítiques d'Andorra o d'un altre estat.

a) Per "part integrant" d'Andorra o d'un altre estat s'entén qualsevol persona, organització, organisme, departament, fons, agència i qualsevol altre òrgan, independentment de la seva denominació, que sigui una autoritat competent d'Andorra o d'un altre

estat. La renda neta de l'autoritat competent s'ha d'ingressar en el seu propi compte o en altres comptes de l'estat del qual formi part, sense que cap part/porció pugui redundar en benefici d'un particular. No es consideren “part integrant” els sobirans, funcionaris o administradors quan actuïn a títol personal.

b) Per “entitat controlada” s'entén tota entitat formalment diferent o que constitueix una entitat jurídicament independent, quan:

(i) L'entitat és propietat íntegra d'una o diverses entitats públiques i està controlada exclusivament per aquesta o aquestes darreres, ja sigui directament o mitjançant altres entitats controlades;

(ii) Els ingressos nets de l'entitat s'ingressen en el seu propi compte o en altres comptes d'una o diverses entitats públiques, sense que cap part d'aquests ingressos no pugui redundar en benefici d'un particular; i

(iii) En el moment de la dissolució de l'entitat, els seus actius reverteixen en una o diverses entitats públiques.

c) No es considera que un ingrés redunda en benefici de particulars si aquestes persones són beneficiàries d'un programa públic i les activitats del programa es porten a terme per al públic en general i van dirigides al benestar comú o estan relacionades amb la gestió d'alguna instància de l'Administració. No obstant això, es considera que un ingrés redunda en benefici de particulars si prové de la utilització d'una entitat pública amb la qual es porta a terme una activitat comercial com, per exemple, un negoci de banca comercial que ofereix serveis financers a particulars.

3. Per “organització internacional” s'entén qualsevol organització internacional o qualsevol organisme o agència institucional que pertanyi a l'organització en la seva totalitat. Aquesta categoria inclou qualsevol organització intergovernamental (incloses les organitzacions supranacionals) (i) que estigui essencialment formada per governs, (ii) que tingui efectivament un acord de seu o un acord similar amb Andorra o amb un altre estat, i (iii) els ingressos de la qual no redundin en el benefici de particulars.

4. Per “banc central” s'entén la institució que sigui, per llei o per normativa estatal, la principal autoritat (altra que el mateix Govern d'Andorra o d'un altre estat) emissora d'instruments destinats a circular com a mitjà de pagament. Aquesta institució pot incloure una agència independent del Govern d'Andorra o d'un altre estat, sigui o no propietat –en la seva totalitat o en part– de les institucions del Principat d'Andorra o d'un altre estat.

5. Per “fons de pensions d'àmplia participació” s'entén tot fons establert amb la finalitat d'oferir prestacions per jubilació, incapacitat o defunció, o qualsevol combinació d'aquestes prestacions, a beneficiaris que siguin o hagin estat empleats (o persones designades per aquests darrers) d'un o diversos ocupadors en contraprestació pels serveis prestats, quan el fons:

a) No té cap beneficiari amb dret a més d'un 5% dels actius del fons;

b) Està sotmès a regulació administrativa i facilita informació a l'Administració tributària;

c) Compleix com a mínim un dels requisits següents:

(i) Està globalment exempt d'impostos sobre els rendiments de la inversió o aquests rendiments estan subjectes a tributació diferida o tributen a un tipus reduït, a causa de la seva condició de pla de jubilació o pla de pensions;

(ii) Que com a mínim el 50% de les aportacions totals al fons (llevat de les transferències d'actius procedents d'altres plans dels descrits als apartats B.5 a B.7, o dels comptes de jubilació i comptes de pensions descrits a l'apartat C.17.a)) provinguin dels ocupadors promotors;

(iii) Que la distribució o el reintegrament de quantitats procedents del fons només estiguin autoritzats en cas de produir-se circumstàncies específiques relacionades amb la jubilació, la incapacitat o la defunció (llevat de la reinversió en altres plans de jubilació dels descrits als apartats B.5 a B.7, o en els comptes de jubilació i comptes de pensions descrits a l'apartat C.17.a), o que s'apliquin penalitats en cas que la distribució o els reintegraments es realitzin abans que tinguin lloc aquestes circumstàncies específiques;

(iv) Que les aportacions (excloses determinades aportacions compensatòries autoritzades) dels empleats al fons estiguin limitades en funció dels ingressos de l'empleat o no puguin excedir anualment 50.000 dòlars estatunidencs; a aquest efecte, s'apliquen les normes sobre agregació de comptes i de conversió de moneda contingudes a la secció VII.

6. Per “fons de pensions de participació restringida” s'entén tot fons establert amb la finalitat d'oferir prestacions per jubilació, incapacitat o defunció a beneficiaris que siguin o hagin estat empleats (o persones designades per aquests darrers) d'un o diversos ocupadors en contraprestació pels serveis prestats, amb el benentès:

a) Que el fons tingui menys de 50 partícips;

b) Que els promotors del fons siguin un o diversos ocupadors que no siguin entitats d'inversió o ENF passives;

c) Que les aportacions de l'empleat i l'ocupador (excloses les transferències d'actius procedents de comptes de jubilació i comptes de pensions descrits a l'apartat C.17.a)) al fons estiguin limitades en funció dels ingressos de l'empleat i de la remuneració satisfeta a l'empleat, respectivament;

d) Que els partícips no residents a l'estat on estigui establert el fons no tinguin dret a més del 20% dels actius del fons; i

e) Que el fons estigui sotmès a la normativa de l'estat i faciliti informació a l'Administració tributària.

7. Per "fons de pensions d'una entitat pública, d'una organització internacional o d'un banc central" s'entén un fons establert per una entitat pública, una organització internacional o un banc central amb la finalitat d'oferir prestacions per jubilació, incapacitat o defunció a beneficiaris o partícips que siguin o hagin estat empleats (o persones designades per aquests darrers), o que no siguin ni hagin estat empleats, si les prestacions ofertes a aquests beneficiaris o partícips són la contraprestació dels serveis personals prestats a l'entitat pública, l'organització internacional o el banc central.

8. Per "emissor autoritzat de targetes de crèdit" s'entén una institució financera que compleix els requisits següents:

a) La institució financera té la condició d'institució financera únicament pel fet de ser emissora de targetes de crèdit que només accepta dipòsits en cas que el client realitzi un pagament que excedeixi el saldo degut per operacions realitzades amb la targeta de crèdit i l'excedent no s'hagi reembossat immediatament al client; i

b) La institució financera aplica, a partir de l'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable, o abans d'aquesta data, polítiques i procediments dirigits bé a evitar que el client faci pagaments en excés per sobre de 50.000 dòlars estatunidencs, o bé a garantir que qualsevol pagament en excés d'un client per sobre d'aquesta quantitat sigui reembossat en un termini de 60 dies, aplicant en ambdós casos les normes sobre agregació de comptes i de conversió de moneda establertes a la secció VII, apartat C. A aquest efecte, un pagament en excés d'un client no es refereix als saldos de crèdit que incloguin càrrecs controvertits però sí que inclou saldos de crèdit derivats de la devolució de mercaderies.

9. Per "instrument d'inversió col·lectiva exempt" s'entén una entitat d'inversió regulada com a instrument d'inversió col·lectiva, quan la titularitat

de totes les participacions en l'instrument d'inversió col·lectiva és de persones físiques o d'entitats que no són persones subjectes a comunicació d'informació, amb l'excepció de les ENF passives en les quals les persones que exerceixin el control són persones subjectes a comunicació d'informació.

Una entitat d'inversió que està regulada com a instrument d'inversió col·lectiva no deixa de ser un instrument d'inversió col·lectiva exempt d'acord amb l'apartat B.9 pel sol fet d'haver emès accions al portador en forma física, a condició que:

a) L'instrument d'inversió col·lectiva no emeti accions al portador en forma física des del 31 de desembre de l'any anterior a l'any d'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable;

b) L'instrument d'inversió col·lectiva retiri totes aquestes accions en el moment del seu rescat;

c) L'instrument d'inversió col·lectiva apliqui els procediments de diligència deguda establerts a les seccions II a VII i comuniqui les informacions requerides en relació amb totes aquestes accions en el moment en el qual es presenten per al seu rescat o per a un altre pagament; i

d) L'instrument d'inversió col·lectiva hagi establert polítiques i procediments per garantir que aquestes accions es rescatin o s'immobilitzin al més aviat possible i, en qualsevol cas, abans del transcurs de dos anys des de l'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable.

C. Compte financer

1. Per "compte financer" s'entén un compte obert en una institució financera, i comprèn el compte de dipòsit, el compte de custòdia i:

a) En el cas d'una entitat d'inversió, tota participació en el capital o en el deute de la institució financera. No obstant això, el concepte "compte financer" no inclou cap participació en el capital o en el deute d'una entitat que sigui una institució financera pel sol fet de (i) prestar assessorament financer a un client i actuar en nom d'aquest client, o (ii) gestionar carteres d'un client, i actuar en nom d'aquest client, amb la finalitat d'invertir, gestionar o administrar actius financers dipositats a nom del client en una altra institució financera diferent de l'entitat considerada;

b) En el cas d'una institució financera no descrita a l'apartat C.1.a), tota participació en el capital o en el deute en la institució financera si el tipus de participació en qüestió s'hagués establert amb la finalitat d'eludir l'obligació de comunicació d'informació de conformitat amb la secció I; i

c) Els contractes d'assegurança amb valor en efectiu i els contractes d'anualitats oferts o gestionats per

una institució financera, que no siguin rendes vitalícies immediates, intransferibles i no lligades a la inversió emeses a una persona física, que monetitzen una pensió o una prestació per invalidesa vinculades a un compte exclòs.

El concepte “compte financer” no inclou els comptes que siguin comptes exclosos.

2. Per “compte de dipòsit” s’entén qualsevol compte comercial, compte corrent, compte d’estalvi o compte a termini, o un altre compte identificat mitjançant un certificat de dipòsit, d’estalvi, d’inversió o de deute, o un instrument similar, obert en una institució financera en el curs de la seva activitat bancària o similar. Els comptes de dipòsit també comprenen les quantitats posseïdes per una companyia d’assegurances en virtut d’un contracte d’inversió garantida o un acord similar que tingui per objecte el pagament o l’anotació dels interessos corresponents.

3. Per “compte de custòdia” s’entén un compte (diferent d’un contracte d’assegurança o un contracte d’anualitats) en el qual es dipositen un o diversos actius financers en benefici d’un tercer.

4. Per “participació en el capital” s’entén, en el cas de les societats de persones que siguin institucions financeres, tant la participació en el capital com en els beneficis de la societat de persones. En el cas d’un fideïcomís amb naturalesa d’institució financera, es considera que posseeix una participació en el capital qualsevol persona que sigui considerada fideïcomitent o beneficiària de la totalitat o d’una part del fideïcomís, o qualsevol altra persona física que exerceixi el control efectiu últim del fideïcomís. Una persona subjecta a comunicació d’informació és considerada beneficiària del fideïcomís en cas que tingui dret a rebre, directament o indirectament (per exemple, per mitjà d’un agent designat), una distribució obligatòria, o pugui rebre, directament o indirectament, una distribució discrecional amb càrrec al fideïcomís.

5. Per “contracte d’assegurança” s’entén un contracte (diferent del contracte d’anualitats) en virtut del qual l’emissor es compromet a pagar un import en cas que tingui lloc una contingència especificada que comporti defunció, malaltia, accident, responsabilitat o risc patrimonial.

6. Per “contracte d’anualitats” s’entén un contracte en virtut del qual l’emissor s’obliga a realitzar un seguit de pagaments durant un període de temps determinat, totalment o parcialment, per referència a l’expectativa de vida d’una o diverses persones físiques. Aquest concepte també inclou els contractes que siguin considerats contractes d’anualitats de conformitat amb la legislació, normativa o pràctica de l’estat al qual s’hagués

formalitzat el contracte, i en virtut del qual l’emissor s’obliga a realitzar un seguit de pagaments durant un determinat nombre d’anys.

7. Per “contracte d’assegurança amb valor en efectiu” s’entén el contracte d’assegurança (diferent d’un contracte de reassegurança entre dos companyies asseguradores) que té un valor en efectiu.

8. Per “valor en efectiu” s’entén el major dels valors següents: (i) l’import al qual tingui dret el prenedor de l’assegurança com a conseqüència del rescat o la resolució del contracte (determinat sense computar la possible reducció en concepte de penalització per rescat o préstec sobre la pòlissa), i (ii) l’import que el prenedor de l’assegurança pugui demanar prestat en virtut del contracte o en relació amb el contracte. No obstant això, el concepte “valor en efectiu” no comprèn els imports que s’han de pagar en virtut d’un contracte d’assegurança:

a) Únicament amb motiu de la defunció de la persona assegurada en un contracte d’assegurança de vida;

b) En concepte de prestació per danys personals o malaltia, o qualsevol altra prestació derivada de la materialització del risc assegurat;

c) En concepte de devolució d’una prima prèviament pagada (menys el cost de les despeses d’assegurança, amb independència que s’hagin aplicat o no) per un contracte d’assegurança (distint d’un contracte d’anualitats o d’assegurança de vida lligat a la inversió) amb motiu de la cancel·lació o resolució del contracte, de la disminució de l’exposició al risc durant la vigència del contracte, o derivada d’un nou càlcul de la prima per rectificació d’una notificació o d’un error similar;

d) En concepte del dividend percebut pel prenedor de l’assegurança (distint dels dividends a la terminació del contracte), sempre que el dividend tingui relació amb un contracte d’assegurança en el qual les úniques prestacions a percebre siguin les establertes a l’apartat C.8.b); o

e) En concepte de retorn d’una prima anticipada o d’un dipòsit de prima per un contracte d’assegurança en el qual la prima es pagui amb una periodicitat mínima anual, si l’import de la prima anticipada o del dipòsit de prima no excedeix el de la propera prima anual que s’hagi de pagar en virtut del contracte.

9. Per “compte preexistent” s’entén:

a) Un compte financer que es mantingui obert en una institució financera el 31 de desembre de l’any anterior al d’entrada en vigor de l’acord o conveni internacional aplicable.

b) Qualsevol compte financer amb independència de la data en què s'hagués obert, quan:

(i) El titular del compte també és titular, a la institució financera o en una entitat vinculada situada a Andorra, d'un compte financer que és un compte preexistent d'acord amb l'apartat C.9.a);

(ii) La institució financera i, si escau, l'entitat vinculada situada a Andorra tracten els dos comptes financers i qualsevol altre compte financer del titular que tingui la consideració de compte preexistent com un únic compte financer a l'efecte d'acomplir els requisits de coneixement establerts a l'apartat A de la secció VII, i a l'efecte de determinar el saldo o valor de qualsevol dels comptes financers en aplicar els llindars fixats per als comptes;

(iii) En relació amb un compte financer subjecte als procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme, la institució financera està autoritzada a aplicar aquests procediments al compte financer basant-se en els procediments aplicats al compte preexistent; i

(iv) L'obertura del compte financer no requereix per part del titular del compte el subministrament d'informació nova, addicional o modificada de client, excepte la necessària per als fins d'aquesta Llei.

10. Per “compte nou” s'entén un compte financer obert en una institució financera amb posterioritat a l'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable, tret que sigui tractat com un compte preexistent de conformitat amb l'apartat C.9.

11. Per “compte preexistent amb titularitat de persona física” s'entén el compte preexistent amb titularitat d'una o diverses persones físiques.

12. Per “compte nou amb titularitat de persona física” s'entén el compte nou amb titularitat d'una o diverses persones físiques.

13. Per “compte preexistent amb titularitat d'entitat” s'entén el compte preexistent amb titularitat d'una o diverses entitats.

14. Per “compte de menor valor” s'entén un compte financer preexistent amb saldo o valor agregat el 31 de desembre de l'any anterior al d'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable que no excedeixi un milió de dòlars estatunidencs.

15. Per “compte de major valor” s'entén un compte financer preexistent amb saldo o valor agregat que excedeixi un milió de dòlars estatunidencs el 31 de desembre de l'any anterior al d'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable, o bé el 31 de desembre de qualsevol any posterior.

16. Per “compte nou amb titularitat d'entitat” s'entén el compte nou amb titularitat d'una o diverses entitats.

17. Per “compte exclòs” s'entén qualsevol dels comptes següents:

a) Un compte de jubilació o pensió que compleix els requisits següents:

(i) El compte està sotmès a regulació administrativa com a compte personal de jubilació o forma part d'un pla de jubilació o de pensions registrat o regulat que ofereix prestacions de jubilació o pensió (incloses les prestacions per incapacitat o defunció);

(ii) El compte gaudeix d'un tractament fiscal favorable (és a dir, que els ingressos al compte, que d'altra manera estarien subjectes a tributació, són deduïbles o estan exclosos de la renda bruta del titular o tributen a un tipus reduït, o bé els rendiments de la inversió que genera el compte estan subjectes a tributació diferida o tributen a un tipus reduït);

(iii) Es requereix comunicació d'informació relativa al compte a l'Administració tributària andorrana;

(iv) Els reintegraments del compte estan condicionats al fet que s'assoleixi una edat de jubilació determinada, una incapacitat o la defunció, o estan subjectes a penalització si es realitzen abans; i

(v) O (i) les aportacions anuals no poden excedir 50.000 dòlars estatunidencs, o (ii) l'aportació vitalícia màxima al compte no pot excedir un milió de dòlars estatunidencs; en cada cas s'apliquen les normes sobre agregació de comptes i de conversió de moneda establertes a la secció VII, apartat C.

Un compte financer que compleixi el requisit establert a l'apartat C.17.a)(v) no deixa de complir aquest requisit pel sol fet de poder rebre actius o fons transferits d'un o diversos comptes que compleixin el que disposa l'apartat C.17, lletres a) o b), o d'un o diversos fons de pensions que compleixin els requisits dels apartats B.5, B.6 o B.7.

b) Un compte que compleix els requisits següents:

(i) El compte està sotmès a regulació administrativa com a instrument d'inversió per a fins diferents de la jubilació i es negocia regularment en un mercat de valors regulat, o el compte està sotmès a la legislació aplicable als instruments d'estalvi per a fins diferents de la jubilació;

(ii) El compte gaudeix d'una fiscalitat favorable (és a dir, que els ingressos al compte, que d'altra manera estarien subjectes a tributació, són deduïbles o estan exclosos dels ingressos bruts del titular o tributen a un tipus reduït, o els rendiments de la inversió que genera el compte estan subjectes a tributació diferida o tributen a un tipus reduït);

(iii) Els reintegraments del compte estan condicionats al compliment de circumstàncies específiques relacionades amb la finalitat del compte

d'inversió o d'estalvi (per exemple, l'oferta de prestacions educatives o mèdiques), o estan subjectes a penalitzacions si es realitzen abans; i

(iv) Les aportacions anuals no poden excedir 50.000 dòlars estatunidencs; a aquest efecte, s'apliquen les normes sobre agregació de comptes i de conversió de moneda establertes a la secció VII, apartat C.

Un compte financer que compleixi el requisit establert a l'apartat C.17.b(iv) no deixa de complir aquest requisit pel sol fet de poder rebre actius o fons transferits d'un o diversos comptes que satisfacin el que disposa l'apartat C.17, lletres a) o b), o transferits d'un o diversos fons de pensions que compleixin els requisits dels apartats B.5, B.6 o B.7.

c) Un contracte d'assegurança de vida amb un període de cobertura que finalitza abans que l'assegurat faci 90 anys i que compleix els requisits següents:

(i) Les primes periòdiques no són decreixents amb el temps i s'han de pagar amb una periodicitat mínima anual durant el període de vigència del contracte o fins que l'assegurat faci 90 anys si aquest segon període és més curt;

(ii) El contracte no té un valor al qual pugui accedir cap persona (mitjançant reintegrament, préstec o d'una altra manera) sense que es resolgui el contracte;

(iii) L'import a pagar amb motiu de la cancel·lació o resolució del contracte (a excepció de la prestació per defunció) no pot superar l'import agregat de les primes pagades en virtut del contracte, menys la suma de les despeses per defunció, malaltia, accident o altres motius (amb independència que s'hagin aplicat o no) durant el període o els períodes de vigència del contracte i tots els imports pagats amb anterioritat a la cancel·lació o resolució del contracte; i

(iv) El titular del contracte no és un cessionari a títol oneros.

d) Un compte la titularitat del qual recaigui exclusivament en un cabal relict, si la documentació d'aquest compte inclou una còpia del testament o un certificat de defunció del causant.

e) Un compte establert amb motiu de qualsevol dels fets següents:

(i) Una sentència o un mandat judicial.

(ii) Una venda, permuta o arrendament de béns mobles o béns immobles, sempre que el compte compleixi els requisits següents:

- Els fons del compte procedeixen exclusivament d'un pagament a compte, com a garantia d'execució, d'un import suficient per garantir una obligació directament relacionada amb la transacció, o d'un

pagament similar, o bé procedeixen d'un actiu financer dipositat al compte amb motiu de la venda, la permuta o l'arrendament dels béns;

- El compte s'ha obert i s'utilitza exclusivament com a garantia d'execució de l'obligació del comprador de pagar el preu d'adquisició de la propietat, l'obligació del venedor de pagar qualsevol passiu contingent o l'obligació de l'arrendador o l'arrendatari de pagar qualsevol dany dels béns arrendats, de conformitat amb el contracte d'arrendament;

- Els actius del compte, incloses les rendes generades per aquest compte, es paguen o es distribueixen en benefici del comprador, venedor, arrendador o arrendatari (si escau, per acomplir les seves obligacions) en el moment de la venda, permuta o cessió dels béns o terminació de l'arrendament;

- El compte no és un compte de marge o similar obert en el marc d'una venda o permuta d'actius financers; i

- El compte no està associat a un compte dels descrits a l'apartat C.17.f).

(iii) L'obligació assumida per una institució financera que gestiona un préstec garantit per béns immobles d'apartar una part del pagament per destinar-la exclusivament a facilitar el pagament ulterior d'impostos o assegurances relacionats amb els béns immobles;

(iv) L'obligació assumida per una institució financera amb la finalitat exclusiva de facilitar el pagament ulterior d'impostos;

f) Un compte de dipòsit que compleix els requisits següents:

(i) El compte existeix exclusivament perquè un client realitza un pagament que excedeix el saldo degut per operacions realitzades amb una targeta de crèdit o amb un altre mecanisme de crèdit renovable i l'excedent no és reembossat immediatament al client; i

(ii) La institució financera aplica, a partir de l'entrada en vigor de l'acord o conveni internacional aplicable, o abans d'aquesta data, polítiques i procediments dirigits a: o bé evitar que el client faci un pagament en excés per sobre de 50.000 dòlars estatunidencs, o bé garantir que qualsevol pagament en excés d'un client per sobre d'aquesta quantitat sigui reembossat en un termini de 60 dies; en ambdós casos s'apliquen les normes de conversió de moneda establertes a la secció VII, apartat C. A aquest efecte, un pagament en excés d'un client no es refereix als saldos creditors que incloguin càrrecs controvertits però sí que inclou saldos creditors derivats de la devolució de mercaderies.

D. Compte subjecte a comunicació d'informació

1. Per “compte subjecte a comunicació d'informació” s'entén un compte financer la titularitat del qual correspon a una o més persones subjectes a comunicació d'informació, o a una ENF passiva en la qual una o més persones que exerceixen el control són persones subjectes a comunicació d'informació, quan ha estat identificat com a tal en aplicació dels procediments de diligència deguda establerts a les seccions II a VII.

2. Per “persona subjecta a comunicació d'informació” s'entén una persona resident d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació que no sigui: (i) una societat el capital social de la qual es negocia regularment en un o diversos mercats de valors regulats, (ii) una societat de capital que sigui una entitat vinculada a una societat de capital descrita a la clàusula (i), (iii) una entitat pública, (iv) una organització internacional, (v) un banc central, o bé (vi) una institució financera.

3. Per “persona d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació” s'entén una persona o entitat que sigui resident fiscal d'un estat que determini l'obligació de comunicar informació de conformitat amb la legislació fiscal d'aquell estat, o el cabal relict de d'un causant resident fiscal d'un estat que determini l'obligació de comunicació d'informació. A aquest efecte, una entitat com una societat de persones, una societat de persones de responsabilitat limitada o un instrument jurídic similar que no tingui residència fiscal és tractada com a resident de l'estat on tingui la seva seu de direcció efectiva.

4. Per “estat que determini l'obligació de comunicació d'informació” s'entén un estat membre de la Unió Europea o qualsevol altre estat amb què és aplicable un acord o conveni que estableix un intercanvi automàtic de la informació de comptes financers especificada a la secció I.

5. Per “estat participant” s'entén:

a) Qualsevol estat membre de la Unió Europea en la mesura que té l'obligació de comunicar la informació a Andorra; o

c) Qualsevol altre estat amb què és aplicable un acord o conveni que estableix un intercanvi automàtic de la informació de comptes financers especificada a la secció I.

6. Per “persones que exerceixen el control” s'entén les persones físiques que exerceixen control sobre una entitat en els termes que estableix la legislació de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme aplicable a Andorra. En el cas d'un fideïcomís, aquest terme designa el fideïcomitent o

els fideïcomitents, el fiduciari o els fiduciaris, el protector o els protectors (en cas que n'hi hagi), el beneficiari o els beneficiaris o una o diverses categories de beneficiaris i qualsevol altra persona física que en última instància exerceixi control efectiu sobre el fideïcomís. En el cas d'una relació jurídica diferent del fideïcomís, el terme designa la persona o les persones físiques que exerceixin una funció equivalent o similar.

7. Per “entitat no financera” (ENF) s'entén tota entitat que no sigui una institució financera.

8. Per “ENF passiva” s'entén qualsevol de les següents: (i) una ENF que no sigui una ENF activa, o (ii) una entitat d'inversió de conformitat amb l'apartat A.6.b) que no sigui una institució financera d'un estat participant.

9. Per “ENF activa” s'entén qualsevol ENF que compleixi algun dels criteris següents:

a) Menys del 50% dels ingressos bruts obtinguts per l'ENF durant l'any natural precedent són rendes passives, i menys del 50% dels actius de l'ENF posseïts durant l'any natural precedent generen rendes passives o estan destinats a la producció de renda passiva;

b) El capital social de l'ENF es negocia regularment en un mercat de valors regulat, o l'ENF és una entitat vinculada a una entitat el capital de la qual es negocia regularment en un mercat de valors regulat;

c) L'ENF és una entitat pública, una organització internacional, un banc central o una entitat íntegrament participada per alguna o algunes de les anteriors;

d) Les activitats de l'ENF consisteixen, essencialment, en la tinença (total o parcial) de les accions d'una o diverses filials que desenvolupen una activitat econòmica que no sigui la d'una institució financera, o en la prestació de serveis a les filials esmentades i en el seu finançament. No obstant això, l'entitat no és considerada ENF activa si opera (o es presenta) com un fons d'inversió, com en els casos d'un fons d'inversió privat, un fons de capital risc, un fons de compra amb finançament aliè o com un instrument d'inversió l'objecte del qual sigui adquirir o finançar societats i mantenir una participació en el seu capital amb finalitats d'inversió;

e) L'ENF no té encara activitat econòmica, ni n'ha tingut anteriorment, però inverteix en actius amb la intenció d'iniciar una activitat econòmica distinta de la d'una institució financera. L'ENF no es pot acollir a aquesta excepció un cop transcorregut el termini de 24 mesos a comptar de la data de la seva constitució inicial;

f) L'ENF no ha estat una institució financera en els darrers cinc anys i es troba en procés de liquidació dels seus actius o de reorganització, amb la finalitat de continuar o reiniciar una activitat econòmica distinta de la d'institució financera;

g) L'activitat principal de l'ENF consisteix en el finançament i la cobertura d'operacions d'entitats vinculades que no són institucions financeres l'activitat principal de les quals és diferent de les de les institucions financeres i no presta aquests serveis a cap entitat que no sigui una entitat vinculada.

h) L'ENF compleix la totalitat dels requisits següents:

(i) Està establerta i gestionada al seu estat de residència exclusivament amb finalitat religiosa, benèfica, científica, artística, cultural, esportiva o d'educació, o bé està establerta i és gestionada al seu estat de residència com a organització professional, associació de promoció d'interessos comercials, cambra de comerç, organització sindical, organització agrícola o hortícola, associació cívica o organització dedicada exclusivament a la promoció del benestar social;

(ii) Està exempta de l'impost sobre la renda al seu estat de residència;

(iii) No té accionistes o socis que siguin beneficiaris efectius o propietaris de la seva renda o dels seus actius;

(iv) La legislació aplicable de l'estat de residència de l'ENF o els documents de constitució no permeten la distribució de rendes o actius de l'ENF a particulars o a entitats no benèfiques, o la seva utilització en benefici d'aquests últims, excepte en el desenvolupament de l'activitat benèfica de l'ENF, o com a pagament raonable per serveis rebuts, o com a pagament del que constituiria un preu just de mercat de propietats adquirides per l'ENF; i

(v) La legislació aplicable de l'estat de residència de l'ENF o els documents de constitució exigeixen que, després de la liquidació o la dissolució de l'ENF, tots els seus actius es distribueixin a una entitat pública o a una organització sense ànim de lucre, o reverteixin en l'Administració pública de l'estat de residència de l'ENF o en una subdivisió política del mateix estat.

E. Miscel·lània

1. Per "titular del compte" s'entén la persona registrada o identificada com a titular d'un compte financer per la institució financera on es manté el compte. Una persona que no sigui una institució financera i que sigui titular d'un compte financer en nom o per compte d'una altra persona com a representant, dipositària, agent designat, signatària, assessora financera o intermediària no té la consideració de titular del compte. En el cas d'un

contracte d'assegurança amb valor en efectiu o un contracte d'anualitats, el titular del compte és qualsevol persona autoritzada a disposar del valor en efectiu o autoritzada a modificar el beneficiari del contracte. En cas que cap persona pugui disposar del valor en efectiu ni modificar el beneficiari, el titular del compte és qualsevol persona designada com a propietària al contracte i qualsevol altra persona amb dret adquirit a rebre pagaments en virtut del contracte. A la data de venciment del contracte d'assegurança amb valor en efectiu o del contracte d'anualitats, es considera "titular del compte" cadascuna de les persones que tinguin dret a rebre un pagament en virtut del contracte.

2. Per "procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme" s'entenen els procediments de diligència deguda relatius als clients de les institucions financeres que estableix la legislació de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme aplicable a Andorra.

3. Per "entitat" s'entén una persona jurídica o un instrument jurídic com, entre d'altres, una societat de capital, una societat de persones, un fideïcomís o una fundació.

4. Una entitat és una "entitat vinculada" d'una altra entitat si una de les entitats controla l'altra, o si ambdós entitats es troben sotmeses al mateix control. A aquest efecte, el control comprèn la participació, directa o indirecta, en més del 50% del capital de l'entitat i la titularitat de més del 50% dels seus drets de vot.

5. Per "número de registre tributari" s'entén el número d'identificació fiscal d'un contribuent o, en absència d'aquest número, el seu equivalent funcional.

6. Per "prova documental" s'entén qualsevol de les següents:

a) Un certificat de residència emès per un organisme governamental autoritzat a aquest efecte (per exemple, una administració o un òrgan d'aquesta administració, o una entitat local) de l'estat en el qual el beneficiari al·legui tenir la residència fiscal.

b) Respecte d'una persona física, qualsevol identificació vàlida emesa per un organisme governamental autoritzat a aquest efecte (per exemple, una administració o un òrgan d'aquesta administració, o una entitat local) on constin el nom i els cognoms de la persona.

c) Respecte d'una entitat, qualsevol document oficial emès per un organisme governamental autoritzat a l'efecte (per exemple, una administració o un òrgan d'aquesta administració, o una entitat local) on constin el nom de l'entitat i l'adreça de la

seva seu a l'estat on l'entitat al·legui tenir la residència fiscal o bé l'estat on va ser constituïda.

d) Qualsevol estat financer auditat, informe creditici d'un tercer, comunicació d'informació concursal o informe d'un regulador del mercat de valors.

Respecte d'un compte preexistent amb titularitat d'entitat, les institucions financeres poden utilitzar com a prova documental qualsevol classificació que consti en els seus arxius relativa al titular del compte que hagi estat determinada sobre la base d'un sistema de codificació estàndard en el sector, que hagi enregistrat la institució financera d'acord amb la seva pràctica comercial habitual en aplicació dels procediments de prevenció del blanqueig i del finançament del terrorisme o per a altres finalitats normatives (llevat que siguin tributàries) i que hagi implementat la institució financera amb anterioritat a la data utilitzada per classificar el compte financer com a compte preexistent, a condició que la institució financera no tingui constància ni tingui raons per conèixer que aquesta classificació és incorrecta o poc fiable. Per "sistema de codificació estàndard en el sector" s'entén un sistema de codificació utilitzat per classificar empreses en funció del tipus de negoci per a finalitats que no siguin finalitats tributàries.

ANNEX II

NORMES COMPLEMENTÀRIES SOBRE COMUNICACIÓ D'INFORMACIÓ I DE DILIGÈNCIA DEGUDA PER A LA INFORMACIÓ SOBRE COMPTES FINANCERS

1. Canvi de circumstàncies

Un "canvi de circumstàncies" inclou qualsevol canvi que doni lloc a l'addició d'informació rellevant sobre la condició d'una persona o que no concordi amb la seva condició. A més, un canvi de circumstàncies inclou qualsevol canvi o addició d'informació respecte del "titular del compte" (incloent-hi l'addició, la substitució o un altre canvi d'un titular del compte) o qualsevol canvi o addició d'informació a tot compte vinculat a aquest compte (aplicant les normes d'agregació de comptes descrites als apartats C(1) a (3) de la secció VII de l'annex I) si aquest canvi o addició d'informació afecta la condició del "titular del compte".

Si una "institució financera obligada a comunicar informació" s'ha basat en les proves documentals

relatives al domicili en els termes que estableix l'apartat B(1) de la secció III de l'annex I i es produeix un canvi de circumstàncies que fa que la "institució financera obligada a comunicar informació" conegui o tingui motius per conèixer que les proves documentals originals (o una altra documentació equivalent) són incorrectes o no fiables, la "institució financera obligada a comunicar informació" està obligada, com a molt tard a la fi de l'any natural o en els 90 dies naturals següents a la identificació o descobriment d'aquest canvi de circumstàncies, a obtenir una autocertificació i noves "proves documentals" per establir la residència o les residències fiscals del "titular del compte". Si la "institució financera obligada a comunicar informació" no pot obtenir l'autocertificació i les noves "proves documentals" en aquesta data, ha d'aplicar el procediment de recerca en arxius electrònics que estableixen els apartats B(2) a (6) de la secció III de l'annex I.

2. Autocertificació per a "comptes nous amb titularitat d'entitat"

Pel que fa als "comptes nous amb titularitat d'entitat", per determinar si una "persona que exerceix el control" d'una "ENF passiva" és una "persona subjecta a comunicació d'informació", una "institució financera obligada a comunicar informació" pot basar-se només en una autocertificació del "titular del compte" o de la "persona que n'exerceix el control".

3. Residència d'una "institució financera"

Una "institució financera" és "resident" a Andorra o en un "estat participant" si està subjecta a la jurisdicció d'Andorra o d'aquest "estat participant" (és a dir, "l'estat participant" pot imposar a la "institució financera" la comunicació d'informació). En general, quan una "institució financera" és resident fiscal a Andorra o un altre "estat participant", està subjecta a la jurisdicció d'Andorra o d'un altre "estat participant" i és, d'aquesta manera, una "institució financera andorrana" o una "institució financera d'un altre estat participant". En el cas d'un fideïcomís que sigui una "institució financera" (independentment de si és resident fiscal a Andorra o en un altre "estat participant"), es considera que està subjecte a la jurisdicció d'Andorra o d'un altre "estat participant" si un o més dels seus fideïcomissaris són residents a Andorra o un altre "estat participant", excepte si el fideïcomís comunica tota la informació requerida en virtut d'aquesta Llei a un altre "estat participant" a causa de la seva residència fiscal en aquest altre "estat participant". No obstant això, quan una "institució financera" (que no sigui un fideïcomís) no tingui residència a efectes fiscals (per exemple, perquè és considerada

fiscalment transparent o està situada en un estat que no té imposició sobre la renda), es considera subjecta a la jurisdicció d'Andorra o d'un altre "estat participant" i, per tant, és una "institució financera" d'Andorra o d'un altre "estat participant", si:

- (a) Està constituïda de conformitat amb la legislació d'Andorra o d'un altre "estat participant";
- (b) Té la seva seu d'administració (incloent-hi la seva direcció efectiva) a Andorra o un altre "estat participant"; o
- (c) Està subjecta a la supervisió financera d'Andorra o d'un altre "estat participant".

Quan una "institució financera" (que no sigui un fideïcomís) és resident en un o més "estats participants" (Andorra o un altre "estat participant"), aquesta "institució financera" està subjecta a la comunicació d'informació i a les obligacions de diligència deguda de "l'estat participant" en què es mantingui el "compte o els comptes financers".

4. Manteniment de comptes

En general, es considera que una "institució financera" manté un compte mitjançant l'aplicació dels criteris següents:

- a) En el cas d'un "compte de custòdia", per la "institució financera" que manté la custòdia dels actius del compte (incloent-hi una "institució financera" que posseeix actius financers per compte del "titular del compte").
- b) En el cas d'un "compte de dipòsit", per la "institució financera" que té l'obligació de fer pagaments respecte del compte (excepte un agent d'una "institució financera", independentment de si l'agent és una "institució financera").
- c) En el cas de participacions en el capital o el deute d'una "institució financera" que constitueix un "compte financer", per aquesta "institució financera".
- d) En el cas d'un "contracte d'assegurança amb valor en efectiu" o d'un "contracte d'anualitats", per la "institució financera" que té l'obligació de fer pagaments respecte del contracte.

5. Fideïcomisos que són "ENF passives"

Una "entitat" com ara una societat de persones, una societat de persones de responsabilitat limitada o un instrument jurídic similar que no tingui residència fiscal, segons l'apartat D(3) de la secció VIII de l'annex I, tindrà la consideració de resident a l'estat on tingui la seva seu de direcció efectiva. A aquest efecte, una persona jurídica o un instrument jurídic és considerat "similar" a una societat de persones o a una societat de persones amb responsabilitat limitada quan no rep la consideració d'unitat imposable en un "territori que determini l'obligació de comunicació d'informació" en virtut de la legislació fiscal d'aquest territori. Tanmateix, per evitar la duplicació de la comunicació d'informació (tenint en compte l'ampli abast del terme "persones que exerceixen el control" en el cas dels fideïcomisos), un fideïcomís que és una "ENF passiva" no es pot considerar com a instrument jurídic similar.

6. Adreça de la seu principal d'una entitat

Un dels requisits descrits a l'apartat E(6)(c) de la secció VIII de l'annex I és que, respecte d'una "entitat", la documentació oficial inclogui o bé l'adreça de la seu principal a l'estat on l'entitat al·lega ser resident, o bé a l'estat on va ser constituïda. L'adreça de la seu principal de l'"entitat" és generalment el lloc on es localitza la direcció efectiva. L'adreça d'una "institució financera" on l'"entitat" manté un compte, una bústia de correus o una adreça emprada únicament per a la correspondència no és l'adreça de la seu principal de l'"entitat" excepte si aquesta adreça és l'única emprada per l'"entitat" i apareix com a adreça registrada de l'"entitat" als seus documents constitutius. Tampoc es considera com a seu principal de l'"entitat" una adreça que es facilita amb la instrucció de retenir la correspondència enviada a aquesta adreça.